

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี 2) เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี 4) เพื่อประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์

1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี แบ่งการศึกษาเป็นการวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างคือ รองผู้อำนวยการจำนวน 4 คน ครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย จำนวน 4 คน ผู้แทนสถานประกอบการ จำนวน 19 คน และผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย จำนวน 118 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 145 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน ที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

2) การสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี ประกอบด้วยการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบโดยการสังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาในระยะที่ 1 มายกร่างโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 11 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) การตรวจสอบร่างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นโดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 11 คน ได้มาจากการเลือกแบบ

เจาะจง (Purposive Sampling) การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 11 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประเมินด้วยแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3) การทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี โดยดำเนินการทดลองใช้ในภาคเรียนที่ 2/2564 ตามคู่มือการใช้รูปแบบ โดยดำเนินกิจกรรมภายใต้ 4 องค์ประกอบของรูปแบบและขับเคลื่อนด้วย 5 โครงการ มีการสร้างความเข้าใจการดำเนินงานตามคู่มือการใช้รูปแบบ โดยการอบรมครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี จำนวน 4 คน ประเมินผลการทดลองใช้รูปแบบ แบ่งเป็นการประเมินความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อ 5 โครงการที่ใช้ทดลองรูปแบบ และการประเมินความรู้และความเข้าใจของผู้เรียนที่ร่วมกิจกรรมที่มีต่อ 5 โครงการที่ใช้ทดลองรูปแบบ

4) การประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี โดยการประเมินสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นโดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย จำนวน 118 คน การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี แหล่งข้อมูลจากงานวัดผลและประเมินผล วิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี การประเมินความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย ผู้แทนสถานประกอบการและผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี เกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่าง คือ รองผู้อำนวยการจำนวน 4 คน ครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย จำนวน 4 คน ผู้แทนสถานประกอบการจำนวน 19 คน และผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย จำนวน 118 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 145 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การประเมินความพึงพอใจของผู้แทนสถานประกอบการต่อสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้แทนสถานประกอบการจำนวน 19 คน จำนวนเกียรติบัตรและรางวัลที่ได้รับจากการดำเนินการตามรูปแบบ แหล่งข้อมูลจากงานศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา และจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำหรือประกอบอาชีพหลังจากการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี แหล่งข้อมูลจากงานแนะแนวอาชีพและการจัดหางาน วิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี สรุปผลได้ดังนี้

1.1 ผลการศึกษาปัจจุบันและปัญหาในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี พบว่า สภาพปัจจุบันในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ระดับปฏิบัติสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ เป้าหมายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนขอบข่ายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ระดับปฏิบัติต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

สภาพปัญหาในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ขอบข่ายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน มีระดับสภาพปัญหาสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ กระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง และการติดตามและประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเป้าหมายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน มีระดับสภาพปัญหาต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

1.2 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี สรุปได้ดังนี้ 1) เป้าหมายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ได้แก่ 1.1 ผู้เรียนระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยมีความรู้และทักษะในกลุ่มงานเสริมสวย 1.2 ผู้เรียนระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยมีความสามารถสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 1.3 ผู้เรียนระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยมีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น 1.4 ผู้เรียนระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยมีความสามารถในการประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเสริมสวย 1.5 ผู้เรียนระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ 2) กระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การวางแผนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ขั้นที่ 2 การจัดโครงสร้างองค์การการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ขั้นที่ 3 การปฏิบัติตามแผนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ขั้นที่ 4 การตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ขั้นที่ 5 การปรับปรุงแก้ไขการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน 3) ขอบข่ายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ได้แก่ 3.1 การพัฒนาหลักสูตร 3.2 การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน 3.3 การพัฒนาครู 3.4 การพัฒนาการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ 4) การติดตามและประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ได้แก่ 4.1 มีความรู้และทักษะในกลุ่มงานเสริมสวย 4.2 มีความสามารถสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 4.3 มีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น 4.4 มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเสริมสวย 4.5 มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ

ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี สรุปผลได้ดังนี้

2.1 ผลการยกร่างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

ผลการยกร่างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี มีองค์ประกอบหลักของรูปแบบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 เป้าหมายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ได้แก่ 1) ผู้เรียนระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยมีความรู้และทักษะในกลุ่มงานเสริมสวย 2) ผู้เรียนระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยมีความสามารถสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 3) ผู้เรียนระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยมีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น 4) ผู้เรียนระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยมีความสามารถในการประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเสริมสวย 5) ผู้เรียนระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การวางแผนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ขั้นที่ 2 การจัดโครงสร้างองค์การการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ขั้นที่ 3 การปฏิบัติตามแผนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ขั้นที่ 4 การตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผล กระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ขั้นที่ 5 การปรับปรุงแก้ไขกระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน องค์ประกอบที่ 3 ขอบข่ายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน 3) การพัฒนาครู 4) การพัฒนาการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ องค์ประกอบที่ 4 การติดตามและประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ได้แก่ 1) มีความรู้และทักษะในกลุ่มงานเสริมสวย 2) มีความสามารถสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 3) มีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น 4) มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเสริมสวย 5) มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ

2.2 ผลการตรวจสอบร่างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

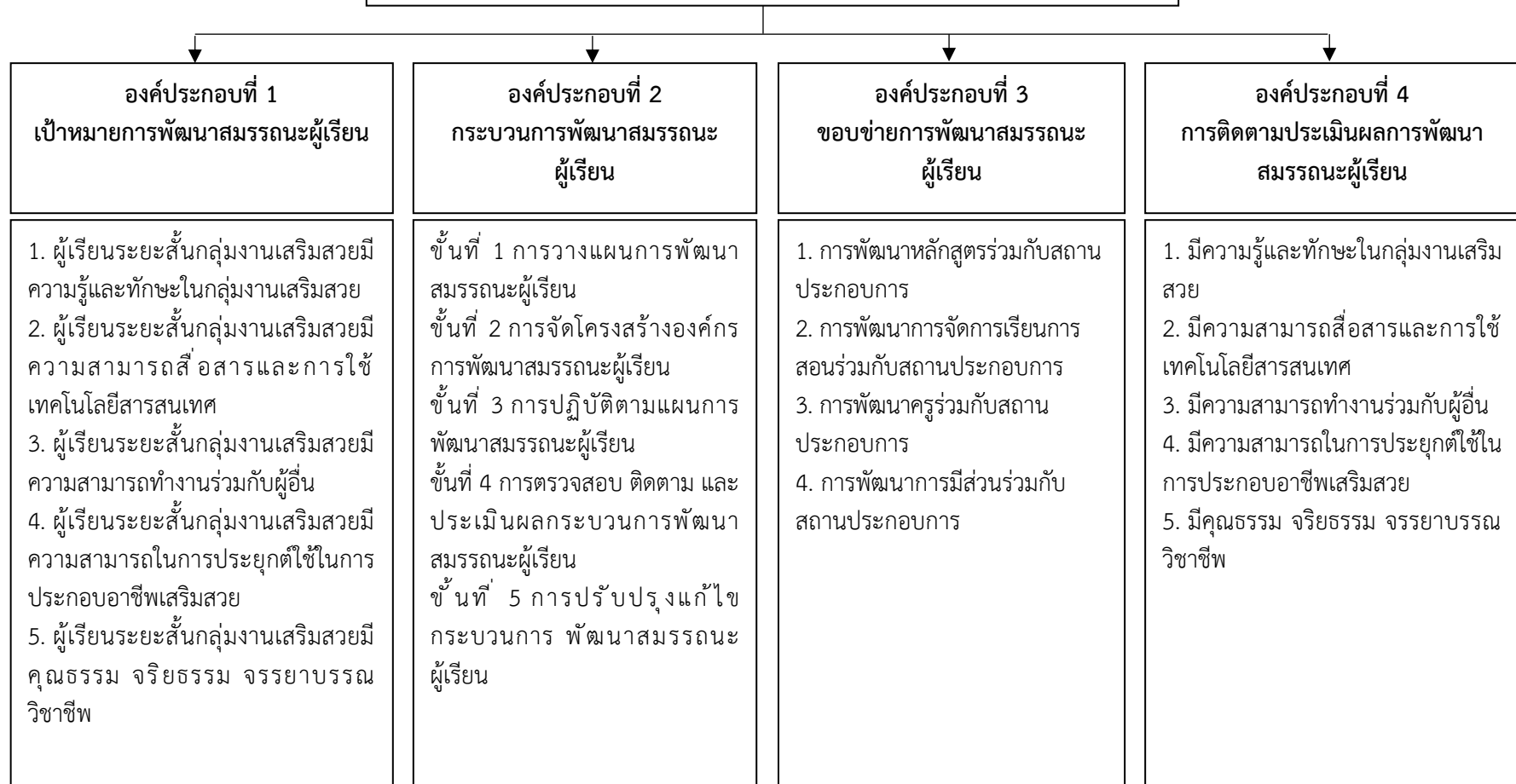
ผลการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบร่างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี องค์ประกอบที่ 1 เป้าหมายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน หลังจากการตรวจสอบ พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่ามีเหมาะสม โดยให้ปรับข้อความให้ชัดเจนมากขึ้น และปรับเพิ่มข้อ 1.4) สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ข้อ 3.4) สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ข้อ 4.5) สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน และข้อ 5.3) สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพของผู้เรียน องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน หลังจากการตรวจสอบ พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่ามีเหมาะสม โดยให้ปรับ ข้อ 2.1 คณะกรรมการบริหารเพื่อการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน รวมจำนวน 9 คน ข้อ 2.1.1.1 ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก เป็นประธานกรรมการ ข้อ 2.1.1.2 ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐหรือเอกชนเป็นกรรมการ

จำนวน 2 คน ข้อ 2.1.1.3 ผู้แทนสถานประกอบการเป็นกรรมการ จำนวน 2 คน ข้อ 2.1.1.5 ผู้อำนวยการวิทยาลัย เป็นกรรมการและเลขานุการ ข้อ 2.1.1.6 รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ นอกจากนั้นยังให้ปรับ ข้อ 2.2 คณะกรรมการดำเนินการเพื่อการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน รวมจำนวน 9 คน และ ข้อ 2.2.1.4 รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา เป็นกรรมการ จำนวน 1 คน องค์กรประกอบที่ 3 ขอบข่ายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน หลังจากการตรวจสอบ พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่ามีเหมาะสม โดยให้ปรับเพิ่ม ข้อ 1.5 การติดตามผลการใช้หลักสูตรร่วมกับสถานประกอบการ ข้อ 2.5 การติดตามผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ร่วมกับสถานประกอบการ และข้อ 3.4 การติดตามผลการพัฒนาครูร่วมกับสถานประกอบการ นอกจากนั้นยังให้ปรับข้อความข้อ 4.3 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการพัฒนาหลักสูตร พัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาครู องค์กรประกอบที่ 4 การติดตามและประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน หลังจากการตรวจสอบ พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่ามีเหมาะสม โดยให้ปรับข้อความ ข้อ 1.3 มีทักษะในการเลือก เตรียม ใช้และบำรุงรักษาเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ในกลุ่มงานเสริมสวย และปรับเพิ่ม ข้อ 3.4 มีวินัยและความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และ ข้อ 3.5 คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

โดยสรุปจากการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบรูปแบบ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี มีความเหมาะสมทุกองค์ประกอบ และได้ให้ข้อเสนอแนะให้ผู้วิจัยไปปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติมตามฉันทามติของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ถูกต้องสมบูรณ์ต่อไป

รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี ที่ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมโดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วพร้อมที่จะนำไปประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ และนำไปทดลองใช้ในขั้นตอนต่อไป ซึ่งรายละเอียดของรูปแบบ แสดงดังรูปที่ 5.1

รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

รูปที่ 5.1 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

2.3 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

ผลการวิเคราะห์ระดับความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่า เป้าหมายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การติดตามและประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ส่วนกระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดระดับอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

วิเคราะห์ตามระดับความเป็นไปได้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่า การติดตามและประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ กระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนขอบข่ายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2.4 ผลการสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

ผลการสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี ภายในเล่มประกอบด้วยรายละเอียด 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ของคู่มือการใช้รูปแบบขอบเขตการทดลองใช้รูปแบบ เงื่อนไขและข้อจำกัดในการนำคู่มือไปใช้ และนิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง ส่วนที่ 2 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ วิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี ประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 1 เป้าหมายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน องค์ประกอบที่ 3 ขอบข่ายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน และองค์ประกอบที่ 4 การติดตามและประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ส่วนที่ 3 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ วิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี ประกอบด้วย แผนดำเนินการทดลองใช้รูปแบบ และส่วนที่ 4 เครื่องมือประเมินผลการใช้รูปแบบ ประกอบด้วย แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการ 5 โครงการ และแบบประเมินความรู้และความเข้าใจของผู้ร่วมโครงการ

2.5 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความเป็นประโยชน์ของคู่มือต่อการนำไปใช้งาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ มีความเหมาะสมสำหรับครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่จะนำคู่มือไปใช้ ส่วนความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของคู่มือการใช้รูปแบบ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก

ระยะที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น กลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

ผลจากการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี สรุปผลได้ดังนี้

3.1 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการ 5 โครงการ ที่ใช้ทดลองรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

3.1.1 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อโครงการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยร่วมกับสถานประกอบการ

ระดับความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการพัฒนาหลักสูตรกลุ่มงานเสริมสวยร่วมกับสถานประกอบการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการวางแผนดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการโดยความร่วมมือกับสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับสมรรถนะวิชาชีพตามหลักสูตร ส่วนมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ข้อมูลของกิจกรรมภายใต้โครงการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก และมีการวางแผนการจัดทำหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตร และการประเมินผลหลักสูตรหลักสูตรกลุ่มงานเสริมสวยร่วมกับสถานประกอบการ ตามลำดับ

3.1.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อโครงการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยร่วมกับสถานประกอบการ

ระดับความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยร่วมกับสถานประกอบการ ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นข้อพบว่า มีการวางแผนดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการโดยความร่วมมือกับสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ข้อมูลของกิจกรรมภายใต้โครงการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3.1.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อโครงการพัฒนาครูหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยร่วมกับสถานประกอบการ

ระดับความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการพัฒนาครูหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยร่วมกับสถานประกอบการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการวางแผนดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการโดยความร่วมมือกับสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด และโครงการพัฒนาครูกลุ่มงานเสริมสวยร่วมกับสถานประกอบการ มีการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ข้อมูลของกิจกรรมภายใต้โครงการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3.1.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อโครงการพัฒนาการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการกลุ่มงานเสริมสวย

ระดับความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการพัฒนาการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการกลุ่มงานเสริมสวย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ มีการวางแผนดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการโดยความร่วมมือกับสถานประกอบการ อยู่ในระดับมาก ส่วนผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับสมรรถนะวิชาชีพตามหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3.1.5 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อโครงการส่งเสริมผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยให้เป็นคนดี คนเก่ง

ระดับความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการส่งเสริมผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยให้เป็นคนดี คนเก่ง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับสมรรถนะวิชาชีพตามหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้เรียนเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ มีวินัย ตรงต่อเวลา และความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม มีความซื่อสัตย์สุจริต ในการประกอบอาชีพ มีจิตสาธารณะและมีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ข้อมูลของกิจกรรมภายใต้โครงการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3.2 ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

3.2.1 ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้ร่วมโครงการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยร่วมกับสถานประกอบการ

ระดับความรู้ความเข้าใจหลังการเข้าร่วมโครงการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยร่วมกับสถานประกอบการ พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความสามารถนำความรู้ ความเข้าใจที่ได้รับจากโครงการไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเสริมสวย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ความสามารถทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่นได้ อยู่ในระดับมาก ส่วนมีมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีการมีส่วนร่วมและการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการที่นำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยร่วมกับสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3.2.2 ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้ร่วมโครงการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยร่วมกับสถานประกอบการ

ระดับความรู้ความเข้าใจหลังการเข้าร่วมโครงการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยร่วมกับสถานประกอบการ พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความสามารถนำความรู้ ความเข้าใจที่ได้รับจากโครงการไป

ประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเสริมสวຍ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ความรู้ ความเข้าใจการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັນ กลุ่มงานเสริมสวຍร่วมกับสถานประกอบการ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนมีความรู้ ความเข้าใจใน ภาพรวมของการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพ พระยະສັນกลุ่มงานเสริมสวຍร่วมกับสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3.2.3 ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้ร่วมโครงการพัฒนาครูหลักสูตรวิชาชีพ พระยະສັນกลุ่มงานเสริมสวຍร่วมกับสถานประกอบการ

ระดับความรู้ความเข้าใจหลังการเข้าร่วมโครงการพัฒนาครูหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັນ กลุ่มงานเสริมสวຍร่วมกับสถานประกอบการ พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความรู้ ความเข้าใจการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการพัฒนาครูหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັນกลุ่มงาน เสริมสวຍร่วมกับสถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ความสามารถ ทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่นได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนมีความรู้ ความเข้าใจในภาพรวมของการมี ส่วนร่วมกับสถานประกอบการในการพัฒนาครูหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັນกลุ่มงานเสริมสวຍร่วมกับ สถานประกอบการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3.2.4 ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้ร่วมโครงการพัฒนาการมีส่วนร่วมกับสถาน ประกอบการกลุ่มงานเสริมสวຍ

ระดับความรู้ความเข้าใจหลังการเข้าร่วมโครงการพัฒนาการมีส่วนร่วมกับสถาน ประกอบการกลุ่มงานเสริมสวຍ พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความรู้ ความเข้าใจการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการกลุ่มงานเสริมสวຍ มี ค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ มีความรู้ ความเข้าใจกระบวนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับ สถานประกอบการในการพัฒนาการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการกลุ่มงานเสริมสวຍ อยู่ในระดับ มาก ส่วนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีการมีส่วนร่วมและการมีส่วนร่วมกับสถาน ประกอบการที่นำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการกลุ่มงานเสริมสวຍ มี ค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3.2.5 ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้ร่วมโครงการส่งเสริมผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพ พระยະສັນกลุ่มงานเสริมสวຍให้เป็นคนดี คนเก่ง

ระดับความรู้ความเข้าใจหลังการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพ พระยະສັນกลุ่มงานเสริมสวຍให้เป็นคนดี คนเก่ง พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความรู้ ความเข้าใจในภาพรวมของการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการในการส่งเสริมผู้เรียน หลักสูตรวิชาชีพพระยະສັນกลุ่มงานเสริมสวຍให้เป็นคนดี คนเก่ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ความรู้ ความเข้าใจการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັນกลุ่มงาน เสริมสวຍให้เป็นคนดี คนเก่ง อยู่ในระดับมาก ส่วนความรู้ ความเข้าใจการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ จากการส่งเสริมผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยະສັນกลุ่มงานเสริมสวຍให้เป็นคนดี คนเก่ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ระยะที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น
กลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

การประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี สรุปผลได้ดังนี้

4.1 ผลการประเมินสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

ระดับผลการเรียนรู้/ปฏิบัติ ของผู้เรียนจากการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความรู้และทักษะในกลุ่มงานเสริมสวย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเสริมสวย อยู่ในระดับมากที่สุดส่วนด้านการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ด้านความรู้และทักษะในกลุ่มงานเสริมสวย ระดับผลการเรียนรู้/ปฏิบัติ ของผู้เรียนจากการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความรอบรู้ทั่วไป ความรู้ในวิชาชีพ อย่างกว้างขวาง ลึกซึ้ง และเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ มีทักษะในการเลือก เตรียม ใช้และบำรุงรักษา เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ในกลุ่มงานเสริมสวย อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ด้านการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับผลการเรียนรู้/ปฏิบัติ ของผู้เรียนจากการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นโดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา รายข้อ พบว่า มีทักษะการสื่อสารทั้งการพูด การฟัง การอ่าน การเขียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับ รองลงมาคือ มีทักษะการสืบค้นข้อมูลโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับมาก ส่วนนำเสนอ ข้อมูลโดยใช้รูปแบบ เครื่องมือและเทคโนโลยีที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ระดับผลการเรียนรู้/ปฏิบัติ ของผู้เรียนจากการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นโดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความสามัคคีและร่วมมือร่วมใจในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเสริมสวย ระดับผลการเรียนรู้/ปฏิบัติ ของผู้เรียนจากการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นโดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับ

มากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ประยุกต์ใช้ทักษะในการประกอบอาชีพกลุ่มงานเสริมส่วยให้ผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ คำนวณต้นทุนและราคาค่าบริการในกลุ่มงานเสริมส่วย อยู่ในระดับมาก ส่วนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ระดับผลการเรียนรู้/ปฏิบัติ ของผู้เรียนจากการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นโดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณารายข้อ พบว่า มีความซื่อสัตย์ สุจริต ในการประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ มีจิตสาธารณะและมีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก ส่วนไม่มีวินัย ตรงต่อเวลา และความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

4.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมส่วย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมส่วย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี ประจำปีการศึกษา 2563 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2564 พบว่า ภาพรวมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.53

4.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้แทนสถานประกอบการ และผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมส่วย เกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมส่วย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

ระดับความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้แทนสถานประกอบการ และผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมส่วย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การติดตามและประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ขอบข่ายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนกระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

4.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้แทนสถานประกอบการต่อสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมส่วยของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้แทนสถานประกอบการต่อสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมส่วย ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

ระดับความพึงพอใจของผู้แทนสถานประกอบการต่อสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมส่วยของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การติดตามและประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ขอบข่ายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนกระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

4.5 จำนวนเกียรติบัตรหรือรางวัลที่ได้รับจากการดำเนินการตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

จำนวนเกียรติบัตร/รางวัลที่ได้รับจากการดำเนินการตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นโดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2563 รางวัลระดับชาติคือ รางวัลนักศึกษาพระราชทาน ปีการศึกษา 2563 ประเภทการศึกษาวิชาชีพ รางวัลระดับภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้แก่ รางวัลชนะเลิศ ทักษะการแต่งหน้าและเกล้าผมเจ้าสาว รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 ทักษะการตัดแต่งทรงผมสุภาพสตรี รางวัลระดับอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ รางวัลชนะเลิศ ทักษะการตัดแต่งทรงผมสุภาพบุรุษ รางวัลชนะเลิศ ทักษะการแต่งหน้าและเกล้าผมเจ้าสาว รวมทั้งหมด จำนวน 6 รายการ ซึ่งในปีการศึกษา 2563 มีการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ส่งผลให้ไม่สามารถจัดการแข่งขันในระดับชาติได้

จำนวนเกียรติบัตร/รางวัลที่ได้รับจากการดำเนินการตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นโดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2564 ระดับชาติ คือ รางวัลชนะเลิศ ทักษะการแต่งหน้าและเกล้าผมเจ้าสาว รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 4 ทักษะการตัดแต่งทรงผมสุภาพสตรี ระดับภาค คือ รางวัลชนะเลิศ ทักษะการแต่งหน้าและเกล้าผมเจ้าสาว รางวัลชนะเลิศ ทักษะการตัดแต่งทรงผมสุภาพสตรี รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 4 ทักษะการตัดแต่งทรงผมสุภาพบุรุษ ระดับจังหวัด ได้แก่ รางวัลชนะเลิศ ทักษะการแต่งหน้าและเกล้าผมเจ้าสาว รางวัลชนะเลิศ ทักษะการตัดแต่งทรงผมสุภาพสตรีรางวัลชนะเลิศ ทักษะการตัดแต่งทรงผมสุภาพบุรุษ รวมทั้งหมด จำนวน 9 รายการ

4.6 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำหรือประกอบอาชีพหลังจากการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยโดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำหรือประกอบอาชีพหลังจากการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นโดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี พบว่า โดยรวมจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทำงานในสถานประกอบการมี ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 35.78 รองลงมาคือ ศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 23.45 รองานคิดเป็นร้อยละ 22.03 ส่วนเป็นผู้ประกอบการ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.74 ตามลำดับ

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำหรือประกอบอาชีพหลังจากการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นโดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี พบว่า โดยรวมจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 31.77 รองลงมาคือ ทำงานในสถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 30.79 รองานคิดเป็นร้อยละ 21.11 ส่วนเป็นผู้ประกอบการ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.32 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี ที่นำเสนอข้างต้นผู้วิจัยดำเนินการอภิปรายผลในประเด็นหลักที่สำคัญตามผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ผลการศึกษาปัจจุบันและปัญหาในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี พบว่า สภาพปัจจุบันในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสภาพปัญหาในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนยังให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนโดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการไม่มากเท่าที่ควรหรือยังไม่ครอบคลุมเกี่ยวกับปัจจัยที่จะส่งผลให้ผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี มีทักษะด้านวิชาชีพมากขึ้น ซึ่งจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น และมีสมรรถนะตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ จึงทำให้ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น และผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง จึงควรต้องให้สถานประกอบการเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนรู้หรือหาวิธีการเข้าไปหาสถานประกอบการ เพื่อใช้สถานประกอบการเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญของผู้เรียนและต้องสร้างความสัมพันธ์ในแทบทุกเรื่องกับสถานประกอบการที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเรื่องนี้เป็นนโยบายของรัฐบาลที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์พัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2560: 17-19) ที่จัดทำแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560 – 2579 ในยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนากำลังคนด้านการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีเป้าหมายการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านการอาชีวศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะทาง มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ ความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะทาง มีหลักสูตรฐานสมรรถนะในสาขาที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ จัดการศึกษาเน้นด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการวิจัย

จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิศวกรรม และคณิตศาสตร์หรือ สะเต็มศึกษา ใช้สถานประกอบการเป็นแหล่งเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผ่านการประเมินสมรรถนะตาม มาตรฐานอาชีพ มีภาคีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพที่ จัดการอาชีวศึกษาร่วมกับสถานศึกษา เพื่อพัฒนากำลังคนตามความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของจินตนา รวมชมรัตน์ (2558: 16) กล่าวว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปตาม เจตนารมณ์ของการอาชีวศึกษา ซึ่งได้กำหนดวิสัยทัศน์ คุณภาพการอาชีวศึกษาว่ามุ่งจัดการศึกษา วิชาชีพตามหลักสูตรสมรรถนะและการบริหารจัดการสมัยใหม่ โดยใช้สถานศึกษาเป็นฐานร่วมกับภาคี เครือข่ายเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาให้เป็นพลเมืองและ พลโลกตามความต้องการของสังคม และตลาดแรงงาน และเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่สามารถ ดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการประกันคุณภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพ อาชีวศึกษา สถานศึกษาควรมียึดหลักการมีส่วนร่วมของบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนนักศึกษา ชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน โดยการส่งเสริมสนับสนุน กำกับดูแล ทั้งนี้สถานศึกษาจะต้องดำเนินการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

สอดคล้องกับแวตตา พูลสวัสดิ์ และคณะ (2561) กล่าวว่าจัดการอาชีวศึกษาสามารถตอบ โจทย์การศึกษาไทยยุค 4.0 ได้อย่างชัดเจน เพราะการจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา เป็นการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มุ่งเน้นการผลิตกำลังคนในสาขาต่าง ๆ ตรงตามสายอาชีพที่ตลาดแรงงาน ต้องการ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยส่งเสริมให้นักศึกษามี คุณสมบัติด้านการคิดสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ มีทักษะวิชาชีพ ทักษะชีวิต รู้จักการทำงานเป็นทีม คือสามารถทำร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับวิภาดา เวชชประสิทธิ์ (2561: 95) อาชีวศึกษามีภารกิจในการสร้างแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน การก้าวสู่ยุค ไทยแลนด์ 4.0 สร้างความร่วมมือร่วมใจเพื่อผลักดันประเทศให้หลุดพ้นจาก 3 ก้นดักประเทศรายได้ ปานกลาง ความเหลื่อมล้ำและความไม่สมดุลของการพัฒนา ถือว่าเป็นวาระแห่งชาติที่อาชีวศึกษาต้อง กระทำกันอย่างมุ่งมั่นและจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของทีศนา เขมมณี (2560: 14-15) ที่ กล่าวว่า การปฏิรูปการศึกษานับเป็นประเด็นสำคัญเร่งด่วนที่จำเป็นต้องมีการดำเนินการกันอย่าง จริงจังในทุกองค์ประกอบ โดยเฉพาะในองค์ประกอบที่ส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์และคุณภาพของ ผู้เรียน คือ ครู หลักสูตร การเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผล จากการศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการเอกสาร ผลงานวิจัย การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิและกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า ผู้เรียนในทุกระดับการศึกษาต้องคุณภาพทั้งทางด้านการนำความรู้และทักษะที่ตนได้เรียนรู้ไป ประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งก็คือ “ความสามารถเชิงสมรรถนะ” นั่นเอง “สมรรถนะ” เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของบุคคลในการประยุกต์ใช้ความรู้และ ทักษะต่าง ๆ ในการทำงาน การใช้ชีวิตและการแก้ปัญหา เป็นคุณสมบัติที่สามารถทำนายนายความสำเร็จ ในการทำงานได้ดีกว่าเชาว์ปัญญา (Intelligence) สมรรถนะจึงควรจะเป็นผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของ การเรียนรู้ เพราะเป็นความสามารถในระดับใช้การได้ในชีวิต ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพชีวิต ซึ่ง

สอดคล้องกับผลการวิจัยของอุดมสิน คันธภูมิ (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบ เครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พบว่า สภาพปัจจุบันเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และนนท์ อนันต์กุล (2560) ที่ได้ศึกษาการนำเสนอแนวทางการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยชุมชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า สภาพการจัดการเรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันและปัญหาด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านสถานที่ใช้สอนและฝึกงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

สอดคล้องกับอำนาจ สิทธิรักษ์ และคณะ (2557: 137-151) ได้ศึกษาการพัฒนาผู้เรียนระบบทวิภาคีสาขาวิชาเครื่องกล ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า สภาพความพร้อมของนักเรียนที่เรียนระบบทวิภาคีระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาเครื่องกลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการสื่อสาร ขาดความพร้อมในการจัดกิจกรรมให้ความรู้ ด้านภาษาอาเซียน หรือภาษาอื่นในสถานศึกษาและสถานประกอบการ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ขาดความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน การติดต่อสื่อสาร และเรียนรู้เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านทักษะวิชาชีพ ขาดความพร้อมในการเพิ่มทักษะวิชาชีพ การคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล และมีวิธีคิดที่ถูกต้อง รวมทั้งทัศนีย์ บุญมาภิ (2562: 73-74) ที่ได้ศึกษารูปแบบความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการบริหารโรงเรียนขนาดเล็กเขตภาคเหนือตอนบน พบว่า สภาพความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการบริหารโรงเรียนขนาดเล็กเขตภาคเหนือตอนบน ด้านร่วมคิด ด้านร่วมวางแผน ด้านร่วมดำเนินการและด้านติดตามและประเมินผล อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

1.2 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี พบว่า 1) เป้าหมายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ควรกำหนดเป้าหมายผู้เรียนพระยะสันกลุ่มงานเสริมสวยมีความรู้และทักษะในกลุ่มงานเสริมสวย มีความสามารถสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเสริมสวย และมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ 2) กระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน พบว่า ขั้นที่ 1 การวางแผนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ขั้นที่ 2 การจัดโครงสร้างองค์การการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ขั้นที่ 3 การปฏิบัติตามแผนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ขั้นที่ 4 การตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ขั้นที่ 5 การปรับปรุงแก้ไขการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน 3) ขอบข่ายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน พบว่า การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาครู และการพัฒนาการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ 4) การติดตามและประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน พบว่า มีความรู้และทักษะในกลุ่มงานเสริมสวย มีความสามารถสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเสริมสวย มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ

สอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2556 (2556: 25-28) ที่ได้ประกาศคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษามี คุณภาพครอบคลุมอย่างน้อย 3 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านสมรรถนะหลักและ สมรรถนะทั่วไปและด้านสมรรถนะวิชาชีพ มีความรู้ ความเข้าใจในวิธีการและการดำเนินงาน มีทักษะ การปฏิบัติงานในขอบเขตสำคัญและบริบทต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน สอดคล้องกับ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2561) ที่มีนโยบายจัดการศึกษาวิชาชีพพระยาศรีของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ เปิดสอนในประเภทวิชาที่หลากหลาย เป็นการเสริมสร้างศักยภาพกำลังคนอาชีวศึกษาระดับทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการและสอดคล้องกับกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหรือ New Engine of Growth ในยุคไทยแลนด์ 4.0 และยังสอดคล้องกับโครงการสานพลังประชารัฐ โดยภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่าย ตั้งแต่การพัฒนา หลักสูตรและการฝึกอบรม เน้นพัฒนา “สมรรถนะหลัก” ควบคู่กับ “คุณธรรม” โดยเรียกว่า “SEE: Skills, English, Ethics

สอดคล้องกับสุรินทร์ สำลี (2562: ง) ที่มีแนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางสาขาวิชาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษา ได้แก่ การพัฒนาสมรรถนะด้านคุณธรรมและจริยธรรม การพัฒนาสมรรถนะด้านการคิดวิเคราะห์ การพัฒนาสมรรถนะด้านการดำรงตนและการครองตน การพัฒนาสมรรถนะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะวิชาชีพ การพัฒนาสมรรถนะสมรรถนะด้านการทำงานเป็นทีม และการพัฒนาสมรรถนะด้านการสื่อสารและการคิดสร้างสรรค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จรรยา ดาราชาติ (2560: ข) ที่มีแนวทางการส่งเสริมเพื่อให้นักศึกษามีสมรรถนะสูงชัน มี 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากลงมือปฏิบัติในสาขาวิชาชีพ เพื่อให้เกิดความรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงและต่อยอดความรู้ที่ได้ด้วยตนเอง 2) ด้านทักษะส่งเสริมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกงาน/ฝึกอาชีพในสถานประกอบการที่ได้มาตรฐานร่วมมือกับองค์กร หน่วยงานอื่นให้ผู้เรียนได้ฝึกประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 3) ด้านคุณสมบัติที่พึงประสงค์จัดการเรียนรู้โดยบูรณาการคุณสมบัติที่พึงประสงค์ เช่น การตรงต่อเวลา คำนึงผลประโยชน์ของส่วนรวม มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เกิดผลสำเร็จภายในเวลาที่กำหนด เป็นต้น 4) ด้านนวัตกรรม จัดการศึกษาแบบ STEM Education กล่าวคือ การนำความรู้จาก 4 สาขาวิชา ได้แก่ วิทยาศาสตร์ (Science) เทคโนโลยี (Technology) วิศวกรรมศาสตร์ (Engineering) และคณิตศาสตร์ (Mathematics) มาเชื่อมโยงกันมาบูรณาการองค์ความรู้ต่างๆ เข้าด้วยกันในการดำเนินชีวิตและการทำงานส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม ชิ้นงาน สิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย และโครงการ ที่มุ่งแก้ปัญหาที่พบเห็นในชีวิตจริง เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ทักษะชีวิต ความคิดสร้างสรรค์นำไปสู่การสร้างนวัตกรรม

สอดคล้องกับสุภัทรพงษ์ โรยรวง (2558: 103–105) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 พบว่าประกอบด้วย ด้านการจัดการเรียนรู้ด้านหลักสูตรอาเซียนศึกษาด้านการบริหารบุคคล ด้านการบริหารจัดการ และด้านเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของพิเชษฐ ยิ่งตรงและคณะ (2560: 1-12) ได้ศึกษากลยุทธ์การพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในศตวรรษที่ 21 พบว่า กลยุทธ์การพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในศตวรรษที่ 21 มี 5 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนาผู้เรียนให้ เป็นผู้รักการเรียนรู้ การพัฒนาศักยภาพครู การพัฒนา และส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศ และส่งเสริมความร่วมมือของภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน

ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี พบว่า มืองค์ประกอบของรูปแบบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 เป้าหมายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ได้แก่ 1) ผู้เรียนพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยมีความรู้และทักษะในกลุ่มงานเสริมสวย 2) ผู้เรียนพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยมีความสามารถสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 3) ผู้เรียนพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยมีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น 4) ผู้เรียนพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยมีความสามารถในการประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเสริมสวย 5) ผู้เรียนพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การวางแผนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ขั้นที่ 2 การจัดโครงสร้างองค์การการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ขั้นที่ 3 การปฏิบัติตามแผนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ขั้นที่ 4 การตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลกระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ขั้นที่ 5 การปรับปรุงแก้ไขกระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนขององค์ประกอบที่ 3 ขอบข่ายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน 3) การพัฒนาครู 4) การพัฒนาการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการองค์ประกอบที่ 4 การติดตามและประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ได้แก่ 1) มีความรู้และทักษะในกลุ่มงานเสริมสวย 2) มีความสามารถสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 3) มีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น 4) มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเสริมสวย 5) มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ โดยรูปแบบได้ผ่านการตรวจสอบร่างรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิว่ามีความเหมาะสมทุกองค์ประกอบ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ มีประเด็นที่นำมาอภิปรายตามองค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 เป้าหมายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน พบว่า 1) ผู้เรียนพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยมีความรู้และทักษะในกลุ่มงานเสริมสวย 2) ผู้เรียนพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยมีความสามารถสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 3) ผู้เรียนพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยมีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น 4) ผู้เรียนพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยมีความสามารถในการประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเสริมสวย 5) ผู้เรียนพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ผ่านการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีเป้าหมายหลักเพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมของสถานประกอบการ โดยพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นให้มีความรู้และทักษะในกลุ่มงานเสริมสวย มีความสามารถสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเสริมสวย และมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ

สอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560: 59) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบของสมรรถนะตามแนวคิดของ McClelland มี 5 ส่วนคือ 1) ความรู้ (Knowledge) คือความรู้เฉพาะในเรื่องที่ต้องรู้เป็นสาระสำคัญสำหรับวิชาชีพ เช่น ความรู้ด้านเครื่องยนต์ เป็นต้น 2) ทักษะ (Skills) คือสิ่งที่ต้องการให้ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (Self-Concept) คือเจตคติ ค่านิยม 4) บุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล (Traits) และ 5) แรงจูงใจ/เจตคติ (Motives/Attitude) และสอดคล้องกับสำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ (2558: 3) ที่ได้กำหนดสมรรถนะของหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น โดยให้ระบุสมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับนักศึกษาหลังจากผ่านการศึกษาตามหลักสูตร ซึ่งต้องประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะปฏิบัติ ทักษะการคิด เจตคติและกิจนิสัยที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานจนเกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพ ส่วนการกำหนดเป้าหมายไว้ในองค์ประกอบของรูปแบบ

สอดคล้องกับแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ.2560-2579 (2560: 2) กล่าวว่า การพัฒนาการอาชีวศึกษาตามแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ.2560-2579 มีเป้าหมายผลิตและพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพครอบคลุมอย่างน้อย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ พฤติกรรม ลักษณะนิสัย และทักษะทางปัญญา 2) ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ได้แก่ ความรู้และทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์ใช้ตัวเลข การจัดการและการพัฒนางาน 3) ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ และทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง รวมทั้งประยุกต์สู่อาชีพ สอดคล้องกับแนวคิดของ Keeves (1988: 561-565) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบของรูปแบบประกอบด้วย 1) หลักการของรูปแบบมีลักษณะเป็นแนวความคิดภาพรวมที่ใช้ในการกำหนดกระบวนการหรือวิธีการและกิจกรรมการดำเนินงานในลักษณะของความสัมพันธ์ที่มีความต่อเนื่อง 2) จุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของรูปแบบ 3) วิธีการ/กระบวนการของรูปแบบ และ 4) การประเมินผลของรูปแบบ สอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560) ที่ได้สรุปไว้ว่า องค์ประกอบสำคัญของรูปแบบมีอยู่ 2 ส่วน คือ 1) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 2) กลไกของรูปแบบซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญในการทำหน้าที่ของรูปแบบเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ โดยมีบริบทเป็นเงื่อนไขของการเกิดขึ้น คงอยู่ และล่มสลายของรูปแบบที่สร้างขึ้น

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นพรัตน์ อินทร์พันธ์ (2561: 171-181) ได้พัฒนารูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนไทยวัฒนาประชารัฐ อำเภอสี่คิ้ว จังหวัดนครราชสีมา พบว่า รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนไทยวัฒนาประชารัฐ อำเภอสี่คิ้ว จังหวัดนครราชสีมา มีองค์ประกอบ 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ขอบเขตการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน 2) หลักการแนวคิดการพัฒนา 3) วัตถุประสงค์ 4) เนื้อหาสาระสำคัญ 5) วิธีการโครงการกิจกรรม 6) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 7) วิธีการวัดและประเมินผล 8) แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรวรรณ พลคล้าย (2559: 104) ได้ศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 พบว่า ควรมีการวางแผนด้านกำหนดมาตรฐานการศึกษา ด้านกำหนดเป้าหมาย ด้านการวิเคราะห์ผลดีและผลเสีย ด้านการจัดทำรายงาน ด้านการจัดอบรมสัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการงบประมาณ ด้านการจัดตั้งคณะกรรมการและมอบหมายหน้าที่การทำงาน และด้านจัดทำโครงการต่าง ๆ

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน พบว่ามี 5 ชั้น ได้แก่ ชั้นที่ 1 การวางแผนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ชั้นที่ 2 การจัดโครงสร้างองค์การการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ชั้นที่ 3 การปฏิบัติตามแผนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ชั้นที่ 4 การตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผล กระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ชั้นที่ 5 การปรับปรุงแก้ไขกระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี เป็นไปตามหลักแนวคิด ทฤษฎีการพัฒนาแบบที่จะต้องแสดงให้เห็นถึงกระบวนการหรือขั้นตอนดำเนินการของรูปแบบอย่างเป็นระบบ

สอดคล้องกับแนวคิดของ Bardo & Hartman (1982: 70-76) ที่กล่าวว่า รูปแบบประกอบด้วยรายละเอียดมากน้อยเพียงใดจึงจะเหมาะสมและรูปแบบนั้นควรมีองค์ประกอบอะไรบ้าง ไม่ได้มีข้อกำหนดที่แน่นอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์นั้น ๆ ตัวอย่าง เช่น รูปแบบที่มีลักษณะบางประการของระบบเปิดเป็นรูปแบบที่แสดงองค์ประกอบย่อยของระบบที่ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ 1) ปัจจัยนำเข้า 2) กระบวนการ 3) ผลผลิต และ 4) ข้อมูลย้อนกลับจากสภาพแวดล้อม และสอดคล้องกับ Brown and Moberg (1980: 98) ที่ได้สังเคราะห์รูปแบบขึ้นมาจากแนวคิดเชิงระบบ (Systems Approach) กับหลักการบริหารตามสถานการณ์ (Contingency Approach) ได้องค์ประกอบของรูปแบบที่ประกอบด้วยสภาพแวดล้อม (Environment) เทคโนโลยี (Technology) โครงสร้าง (Structure) กระบวนการจัดการ (Management Process) และการตัดสินใจสั่งการ (Decision making) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อติศักดิ์ มุ่งชู (2555: 191-195) ได้พัฒนารูปแบบการบริหารงานการพัฒนานักเรียนห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พบว่า การพัฒนาด้านปัจจัยเอื้อต่อการเรียนการสอน เป็นการนำวงจรคุณภาพ PDCA ซึ่งได้แก่ การวางแผน (Plan) การปฏิบัติตามแผน (Do) การตรวจสอบ (Check) และการปรับปรุง (Ac) มาบริหารงานการพัฒนานักเรียนห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สอดคล้องกับงานวิจัยของอรุวรรณ พลคล้าย (2559: 104) ได้ศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 พบว่า แนวทางการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 ขับเคลื่อนตามกระบวนการ PDCA และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิรภัทร มหาวงศ์ (2558: 16) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูง พบว่ารูปแบบประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของเครือข่าย ประกอบด้วยหลักการมีส่วนร่วม หลักประสิทธิภาพ หลักประสิทธิผล และหลักความรับผิดชอบ 2) ลักษณะของเครือข่าย 3) คณะกรรมการบริหารเครือข่าย 4) ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการ และ 5) กระบวนการบริหารเครือข่าย ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์กร การประสานงาน การดำเนินงาน และการปรับปรุง โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ความเป็นไปได้ในระดับมาก และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

องค์ประกอบที่ 3 ขอบข่ายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน พบว่า 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน 3) การพัฒนาครู 4) การพัฒนาการมีส่วนร่วมกับสถาน

ประกอบการ ผ่านการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์กลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี ทำให้การบริหารงานและการจัดการเรียนรู้ร่วมกับสถานประกอบการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การกำหนดขอบข่ายการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียน ในการกำหนดองค์ประกอบ ย่อยทั้ง 4 ด้าน มีความครอบคลุมความหมายของสมรรถนะและสมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียนตามหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อติศักดิ์ มุ่งชู (2555: 191–195) ได้พัฒนารูปแบบการบริหารงานการพัฒนาพนักงานเรียนห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พบว่า องค์ประกอบของการพัฒนารูปแบบการบริหารงานการพัฒนาพนักงานเรียนห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมี 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) การพัฒนาการบริหาร 2) การพัฒนาด้านวิชาการ 3) การพัฒนาด้านบุคลากร และ 4) การพัฒนาด้านปัจจัยเอื้อต่อการเรียนการสอน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิเชษฐ ยังตรงและคณะ (2560: 1–12) ได้ศึกษากลยุทธ์การพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในศตวรรษที่ 21 พบว่า กลยุทธ์การพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในศตวรรษที่ 21 พบว่ามี 5 กลยุทธ์คือ กลยุทธ์การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้รักการเรียนรู้ การพัฒนาศักยภาพครู การพัฒนาและส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศ และส่งเสริมความร่วมมือของภาคีเครือข่าย ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรันดร์ สมมุติ (2563: 235–236) ที่ได้ศึกษาอนาคตภาพการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาในยุคดิจิทัล ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 1) ด้านแนวคิดทฤษฎีที่เหมาะสม 2) ด้านหลักการจัดการศึกษา 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านเครือข่ายความร่วมมือ 5) ด้านการบริหารจัดการ 6) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 7) ด้านการพัฒนาบุคลากร 8) ด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัลลีย์ อาศัย (2562: 235) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน วิทยาลัยการอาชีพบ้านตาก จากผลการวิจัยพบว่า ขอบข่ายการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียน ประกอบด้วย 1) การพัฒนาความรู้และทักษะ 2) การพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร 3) การพัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยี 4) การพัฒนา ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น 5) การพัฒนาเจตคติ/คุณลักษณะที่พึงประสงค์

สอดคล้องกับ ญัฐสิฏฐ รัชเกียรติวงศ์ (2559: 8) กล่าวว่า หลักสูตรอาชีวศึกษาต้องส่งเสริมความรู้ทักษะพื้นฐานและความพร้อมที่จะทำงาน การพัฒนาทักษะด้านคณิตศาสตร์และความรู้พื้นฐานอื่น ๆ มีความสำคัญมากในการปรับพื้นฐานการศึกษาของผู้เรียน ตัวอย่างที่ชัดเจนที่สุดคือ ทักษะการเขียนแบบเทคนิคซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานของงานช่างต้องการความรู้พื้นฐานความรู้ด้านเรขาคณิต นอกจากนี้ผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับเครื่องกลนั้นต้องสามารถแทนสูตรและแปลงหน่วยได้ ซึ่งจำเป็นต้องใช้ทักษะทางพีชคณิต ในขณะที่การร่างแบบชิ้นงานจำเป็นต้องใช้ความรู้ทางตรีโกณมิติ ส่วนการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) และงานวัดละเอียดต้องใช้ความรู้ด้านสถิติ ดังนั้นนักเรียนอาชีวศึกษาจะไม่สามารถมีทักษะช่างที่ดีได้เลยหากไม่มีการปูพื้นฐานคณิตศาสตร์พื้นฐานมาก่อน นอกจากนั้นเนื้อหาหลักสูตรที่เปิดสอนต้องเชื่อมโยงกับทักษะที่ต้องใช้ในโลกรการทำงานจริง สัดส่วนของนักเรียนอาชีวศึกษาที่เหมาะสมในแต่ละสาขาควรจะไปใกล้เคียงกับสัดส่วนสาขาอาชีพใน

ตลาดแรงงานจริง ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อมูลนักเรียนในแต่ละสาขาพบว่า แรงงานที่อาชีวศึกษาผลิตส่วนใหญ่อยู่ในสาขาที่มีการจ้างแรงงานน้อย ในขณะที่สาขาอาชีพที่มีการจ้างงานมากกลับมีแรงงานที่ผลิตออกมาไม่มาก ดังนั้นสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่จะเปิดสอนในสาขาใด จะต้องพิจารณาความต้องการของสถานประกอบการ โดยมีระบบฐานข้อมูลตลาดแรงงานที่จะสามารถนำมาช่วยวางแผนการผลิตกำลังคน

สอดคล้องกับ เพ็ญจันทร์ สินธุเขต (2560: 9) กล่าวว่า แนวทางการจัดการศึกษาในยุค (ดิจิทัล): Thailand 4.0 สำหรับสถานศึกษา ด้านหลักสูตร เนื้อหาสาระองค์ความรู้ไม่แยกส่วนจากกัน ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะและคุณลักษณะ มีความยืดหยุ่นตามบริบท เชื่อมโยงและสอดแทรก ขอบข่ายสหวิทยาการสำหรับศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับ อติพร เกิดเรือง (2560: 181) กล่าวว่า หลักสูตรการเรียนรู้ยุคดิจิทัล หลักสูตรการเรียนการสอนสามารถจัดเนื้อหาความรู้ ทักษะชีวิต ศิลปะ และความคิดสร้างสรรค์ผ่านระบบเครือข่ายและส่งต่อไปยังฐานข้อมูลที่อยู่ภายนอกได้

องค์ประกอบที่ 4 การติดตามและประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน พบว่า 1) มีความรู้และทักษะในกลุ่มงานเสริมสวย 2) มีความสามารถสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 3) มีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น 4) มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเสริมสวย 5) มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ผ่านการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า องค์ประกอบด้านการติดตามและประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนเป็นเรื่องสำคัญของการศึกษาวิจัย ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ขาดไม่ได้สำหรับกระบวนการวิจัยและพัฒนา เพื่อการประเมินและการได้รู้ผลของการพัฒนาว่าประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ต้องแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาอย่างไรบ้าง โดยเฉพาะการติดตามและประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ มีการประเมินที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ (2554: 3-25) ที่ได้จัดทำแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ ได้กำหนดกรอบมาตรฐานหลักสูตรที่สถานศึกษาต้องดำเนินการใน 4 ประเด็น คือ ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ได้จากมาตรฐานอาชีพหรือมาตรฐานสมรรถนะที่เกี่ยวข้อง การบริหารหลักสูตร ทรัพยากรประกอบการฝึกอบรม และความต้องการของตลาดแรงงาน สังคมและชุมชน โดยมีแนวปฏิบัติ คือ 1) จัดให้มีการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามมาตรฐานสมรรถนะของรายวิชา 2) จัดให้มีระบบการบริหารหลักสูตรโดยจัดให้มีการติดตามประเมินหลักสูตรและการเรียนการสอน 3) จัดให้มีการประเมินความพร้อมของอาคารสถานที่ วัสดุ-ครุภัณฑ์และสื่อการเรียนการสอน และ 4) จัดให้มีการประเมินความพึงพอใจของสถานประกอบการ สังคม และชุมชน

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เรื่องแสง ห้าสกุล (2559: 41-42) ที่ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการบริหารหลักสูตรพระยาศน์ โดยใช้โมเดลฝึกอบรมในการจัดการเรียนการสอนสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า รูปแบบมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) กำหนดคณะกรรมการบริหารหลักสูตร 2) วางแผนการใช้หลักสูตร 3) ดำเนินการใช้หลักสูตร 4) ประเมินผลการใช้หลักสูตร และ 5) ติดตามผลการดำเนินการตามโครงการ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วลัยย์ อาศัย (2562: 238) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน วิทยาลัยการอาชีวศึกษาบ้านตาก สำนักงาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยการประเมินตนเองของผู้เรียนที่ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการทดลองใช้รูปแบบเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก การดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น ผู้เรียนได้รับการพัฒนาในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้วยกิจกรรมของโครงการซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีสมรรถนะวิชาชีพตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สมรรถนะที่เกิดขึ้นเป็นความสามารถในการทำงาน เป็นคุณลักษณะที่อยู่ภายในตัวของผู้เรียนและ แสดงออกมาโดยการปฏิบัติหรือเรียนรู้จากโครงการดังกล่าว

ระยะที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

ผลจากการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี โดยดำเนินการตามแผนดำเนินการทดลองใช้รูปแบบตามคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี อภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมที่มีต่อโครงการ 5 โครงการ ที่ใช้ทดลองรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี จากผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้ไปทดลองใช้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรมในการดำเนินการตามโครงการทดลองใช้รูปแบบ ซึ่งแต่ละโครงการดำเนินการครอบคลุมวิธีการแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบ เป็นโครงการที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม โดยเฉพาะสถานประกอบการที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สอดคล้องกับสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2559: 45-48) ที่กำหนดแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์พัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ผลผลิต/ผลลัพธ์ ระบบบริหารจัดการมีความคล่องตัวในการบริหารงานการศึกษามากยิ่งขึ้น มีความโปร่งใสและเป็นที่ยอมรับของผู้รับบริการ และมีกลไกการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พงษ์ศักดิ์ ย้อยเสรีรัฐสุทธิและคณะ (2559: 9-10) ที่ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นเพื่อเพิ่มศักยภาพการประกอบอาชีพของบุคลากรในอุตสาหกรรมยนต์ทั่วไป พบว่า รูปแบบการจัดการศึกษาที่กำหนดขึ้นเป็นความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ ผลการประเมินรูปแบบการจัดการศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวมระดับมากที่สุด เจ้าของสถานประกอบการมีความพึงพอใจในภาพรวมระดับมากที่สุด ครูผู้สอนมีความพึงพอใจในภาพรวมระดับมากที่สุด ผู้ชำนาญงานมีความพึงพอใจในภาพรวม ระดับมากที่สุด ส่วนผู้จบการศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวมระดับมากที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อังคณา เรืองชัย. (2555: ค) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น เรื่อง การทำน้ำสมุนไพรเพื่อเป็นอาชีพเสริมในครอบครัว ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมต่อหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น เรื่อง การทำน้ำสมุนไพรเพื่อเป็นอาชีพเสริมในครอบครัว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปรีดี เกตุทอง และคณะ (2557: 9–16) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา กับสถานประกอบการในการจัดการอาชีวศึกษา ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบ การจัดการความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการในการ จัดการอาชีวศึกษาประเภท วิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นรูปแบบการจัดการแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย 1.1 การร่วมวางแผน 1.2 การร่วมดำเนินกิจกรรม 1.3 การร่วมรับประโยชน์ และ 1.4 การร่วมประเมินผล โดยมีสมาคม วิชาชีพทำหน้าที่เป็นองค์กรกลางประสานงานความร่วมมือในลักษณะไตรภาคี ผลการตรวจสอบความ เป็นไปได้ของแต่ละองค์ประกอบมีความเป็นไปได้ทั้งโดยภาพรวมและรายด้านในระดับมาก และ 2) ผลการประเมินรูปแบบการจัดการความร่วมมือพบว่ารูปแบบการจัดการความร่วมมือที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์ที่จะนำทุกองค์ประกอบไปใช้ปฏิบัติ

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณิชภา เทียมทิพร และสุดธิดา ขำพวง (2558: 122–138) ได้ศึกษาถึงการศึกษานวทางพัฒนาศักยภาพของบุคลากรสำนักงานในกลุ่มเจเนอเรชั่นวายภายใต้ กลุ่มอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือนไทย ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการทำงานแบบมีความเชื่อมั่นใน ตัวเองสูงชอบงานที่ทำหาย และมีเป้าหมายที่ชัดเจน คิดนอกกรอบ และทำงานหลายๆ อย่างในเวลา เดียวกัน ชอบทำงานเป็นทีม มีความกระตือรือร้นในการตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็นรวม ไปถึงเวลารับมอบหมายงาน ซึ่งกลุ่มธุรกิจนี้มีระดับความคิดเห็นต่อรูปแบบการพัฒนาบุคลากร ด้าน การมอบหมายงานอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก รวมถึงมีลักษณะการทำงาน และรูปแบบการพัฒนาบุคลากรในองค์กร มีความสัมพันธ์กับสถานภาพทั่วไปของธุรกิจ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการทดลองใช้รูปแบบ การพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นโดยการมีส่วนร่วม กับสถานประกอบการ ของ วิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี จากผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น โครงการที่ใช้ ทดลองรูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้ทั้ง 5 โครงการ เป็นโครงการที่ครอบคลุมและสอดคล้องกับองค์ประกอบของ รูปแบบ ซึ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มอาชีพกลุ่มงานเสริมสวย จึง เป็นการเพิ่มความรู้ ความเข้าใจให้แก่ผู้ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการ ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับรายละเอียด ของโครงการและสมรรถนะผู้เรียน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัลลีย์ อาศัย (2562: 238) ได้ศึกษาการประเมินตนเองของ ผู้เรียนที่ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการทดลองใช้รูปแบบเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การดำเนินกิจกรรม ภายใต้โครงการทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น ผู้เรียนได้รับการพัฒนาในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้วยกิจกรรมของ โครงการซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมี สมรรถนะวิชาชีพตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สมรรถนะที่เกิดขึ้น เป็นความสามารถในการ ทำงาน เป็นคุณลักษณะที่อยู่ภายในตัวของผู้เรียนและ แสดงออกมาโดยการปฏิบัติหรือเรียนรู้จาก โครงการดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ เบาสูงเนิน (2561: 37) กล่าวว่า ตัวแปรที่ส่งผล ต่อระดับคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีเพียงระดับความรับผิดชอบใน

หน้าที่ของครูตัวแปรเดียวที่ส่งผลต่อระดับคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยอธิบายระดับคุณภาพผู้เรียนได้ ร้อยละ 78.80

สอดคล้องกับแนวคิดของ Krisztian (2013: 55–66) กล่าวว่า กิจกรรมการจัดการเรียน การสอนของครูทั้งหมดมีส่วนช่วยให้การจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ และพัฒนาความรู้ ความสามารถและทักษะของนักเรียนเป็นที่ยอมรับอย่างชัดเจนว่าครูมีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้าง คุณภาพ และการศึกษาที่ประสบความสำเร็จการพัฒนาการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนในโรงเรียน

ระยะที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น กลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

การประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี อภิปรายผลได้ดังนี้

4.1 ผลการประเมินสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมี ส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

ผลการประเมินสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมี ส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี ระดับผลการเรียนรู้/ปฏิบัติ ของ ผู้เรียนจากการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดย การมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความรู้และทักษะในกลุ่มงานเสริมสวย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเสริมสวย อยู่ในระดับมากที่สุดส่วนด้านการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับ มาก ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นที่มีองค์ประกอบของรูปแบบและโครงการ ทดลองใช้รูปแบบมีความเหมาะสม มีกระบวนการพัฒนารูปแบบอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจาก การศึกษาข้อมูลพื้นฐานการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดย การมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี คือ สภาพปัจจุบันและ ปัญหา รวมถึงแนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน การสร้างรูปแบบ การนำรูปแบบไปทดลองใช้ และ การประเมินผลการใช้รูปแบบ

สอดคล้องกับแนวคิดของ Strickland (2006) ที่ได้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนารูปแบบไว้ ว่า ขั้นตอนการดำเนินการอย่างเป็นระบบ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย การวิเคราะห์ (Analysis) การ ออกแบบ (Design) การพัฒนา (Development) การนำไปทดลองใช้ (Implement) และการ ประเมินผล (Evaluation) ซึ่งเรียกว่า “ADDIE Model” และสอดคล้องกับแนวคิดของ Meason and Khedouri (1985) ที่ได้เสนอขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบดังนี้ 1. รวบรวมปัญหา (Problem formulation) 2. สร้างรูปแบบ (Model construction) 3. ทดสอบรูปแบบ (Testing the model) 4. การนำรูปแบบไปใช้ (Implementation) และ 5. การปรับปรุงรูปแบบ (Model updating) นอกจากนี้อาจเป็นเพราะว่า การพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนตามรูปแบบ มีการพัฒนาทั้งด้านทักษะปฏิบัติ การประยุกต์ใช้ความรู้ และเจตคติและกิจนิสัยที่พึงประสงค์ ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถและมี สมรรถนะครอบคลุมตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น

สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรุต์ บุตรแสนลี (2561: 24) กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบ ขั้นที่ 2 พัฒนารูปแบบ ขั้นที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบ และขั้นที่ 4 ประเมินผลการใช้รูปแบบ สอดคล้องกับ สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษา และวิชาชีพ (2558: 3) ที่กำหนดไว้ว่า หลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ ให้ระบุสมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับ นักศึกษาหลังจากผ่านการศึกษาตามหลักสูตร ซึ่งต้องประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะปฏิบัติ ทักษะการคิด เจตคติและกิจนิสัยที่พึงประสงค์ใน การปฏิบัติงานจนเกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ พิเชษฐ ยังตรงและคณะ (2560: 1–12) กล่าวว่า กลยุทธ์การพัฒนาคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ของผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในศตวรรษที่ 21 พบว่ามี 5 กลยุทธ์คือ 1) กลยุทธ์การ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้รักการเรียนรู้ 3) การพัฒนาศักยภาพครู 4) การพัฒนาและส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศ และ 5) ส่งเสริมความร่วมมือของภาคีเครือข่ายทั้ง ภาครัฐและภาคเอกชน

4.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์กลุ่มงาน เสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับการประกอบ การของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์กลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับการประกอบ การของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี ประจำปี การศึกษา 2563 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2564 พบว่า ภาพรวม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.53 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี ได้จัดกิจกรรมภายใต้โครงการทดลองใช้รูปแบบโดยใช้กระบวนการและขั้นตอนการดำเนินการต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในรูปแบบและดำเนินการอย่างเป็นระบบด้วยการมีส่วนร่วมกับการประกอบ การโดยเริ่มด้วยการวางแผนการดำเนินงาน การจัดและปรับโครงการสร้างองค์กร การปฏิบัติตามแผน การติดตามและประเมินผล และการร่วมกันปรับปรุง แก้ไข และพัฒนา

สอดคล้องกับสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจินต์ ว่างใหม่ และคณะ (2563: 227–238) ที่ได้ ศึกษาการพัฒนารูปแบบศูนย์ฝึกวิชาชีพพระยาศน์เพื่อชุมชน พบว่า ผู้เรียนที่เข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 63.39 มีผลการเรียนระหว่างการฝึกอบรมและสิ้นสุดการฝึกอบรม ในระดับ (E1/E2) 70.06/73.30 และมีความพึงพอใจต่อ การดำเนินงานของศูนย์ฝึกฯ ในระดับมากที่สุด การติดตามผลการฝึกอบรมวิชาชีพหลังจากฝึกอบรม พบว่า ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไป ใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันมากที่สุดที่ระดับร้อยละ 90.67 สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤตชน วงศ์รัตน์ และคณะ (2555: 131–141) ได้ศึกษาการพัฒนาสมรรถนะในการปฏิบัติงานของผู้จัดการฝ่ายผลิตใน โรงงานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ พบว่าผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรมหัวข้อหลักสูตรการ วางแผนและการบริหารเชิงกลยุทธ์ หัวข้อเนื้อหาเทคนิคการวางแผนที่มีประสิทธิผล และผู้บริหารกับการ วางแผนเชิงกลยุทธ์ สำหรับผู้เข้าร่วมฝึกอบรมจำนวน 15 คน ได้ทำการทดสอบก่อนการฝึกอบรมได้ คะแนนรวมเฉลี่ย 64.0 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน และเมื่อทดสอบหลังการฝึกอบรมได้ คะแนนรวมเฉลี่ย 93.5 คะแนน ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมและก่อนการ ฝึกอบรม พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมเท่ากับ 29.5 คะแนน ซึ่งพิจารณา ผลสัมฤทธิ์ในการใช้หลักสูตรผู้จัดการฝ่ายผลิตที่เข้าร่วมฝึกอบรมมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงขึ้น

สอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์ศักดิ์ ย้อยเสรีรัฐสุทธิและคณะ (2559: 9–10) ที่ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันเพื่อเพิ่มศักยภาพการประกอบอาชีพของ บุคลากรในอุ้มอรรถยนต์ทั่วไป การดำเนินการพัฒนาหลักสูตรที่สถานประกอบการต้องการ คือ หลักสูตรวิชาชีพพระยะสันใน รายวิชาช่างเดินสายไฟเครื่องยนต์แก๊สโซลีนหัวฉีด โดยมีเนื้อหาทฤษฎี และทักษะปฏิบัติงานพื้นฐาน ที่เรียนในสถานศึกษา จำนวน 45 ชั่วโมงและฝึกทักษะปฏิบัติงานอาชีพ ในสถานประกอบการ จำนวน 15 ชั่วโมง พบว่า การดำเนินการจัดการศึกษาจัดการเรียนการสอน เนื้อหาทฤษฎีและทักษะปฏิบัติงานพื้นฐาน ที่วิทยาลัยสารพัดช่างสระบุรี 45 ชั่วโมง และฝึกทักษะ ปฏิบัติงานจริงในอาชีพที่อุ้มอรรถยนต์ 15 ชั่วโมง โดยใช้ผู้ชำนาญงานจากสถานประกอบการเป็น ผู้สอนทักษะปฏิบัติงานจริงในอาชีพ จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยรวมร้อยละ 82.95 สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตี นาชิต และคณะ (2559: 611– 29) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตร ฝึกอบรมการนำรูปแบบการประเมินหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันตามแนวคิดการประเมินแบบเสริมพลัง อำนาจ ไปใช้ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) การ พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการนำรูปแบบการประเมินหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ตามแนวคิดการประเมิน แบบเสริมพลังอำนาจ ไปใช้ในสถานศึกษาสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีความสอดคล้องกัน และมีความเหมาะสมของหลักสูตรอยู่ในระดับ มากที่สุด และ 2) ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม การนำรูปแบบการประเมินหลักสูตรวิชาชีพ พระยะสัน ตามแนวคิดการประเมินแบบเสริมพลังอำนาจ ไปใช้ใน สถานศึกษาสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา พบว่า หลักสูตรฝึกอบรมมีประสิทธิภาพของค่า E1/E2 เท่ากับ 82.41/89.86 และมี ผลการประเมินการจัดการฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด

4.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้แทนสถานประกอบการ และผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันกลุ่มงานเสริมสวย เกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสันกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับการประกอบ การของ วิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้แทนสถานประกอบการ และผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันกลุ่มงานเสริมสวย เกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสันโดยการมีส่วนร่วมกับการประกอบ การของวิทยาลัยเทคนิค นครอุบลราชธานี ระดับความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้แทนสถานประกอบการ และ ผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันกลุ่มงานเสริมสวย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อ พิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การติดตามและประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย สูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ขอบข่ายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนกระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่าเป็น รูปแบบที่พัฒนาขึ้นที่มีองค์ประกอบของรูปแบบและโครงการทดลองใช้รูปแบบมีความ เหมาะสม มีกระบวนการพัฒนารูปแบบอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานการ พัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันกลุ่มงานเสริมสวยโดยการมีส่วนร่วมกับการ ประกอบ การของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี คือ สภาพปัจจุบันและปัญหา รวมถึงแนวทางการ พัฒนาสมรรถนะผู้เรียน การสร้างรูปแบบ การนำรูปแบบไปทดลองใช้ และการประเมินผลการใช้รูปแบบ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัศมี อุกประโคน (2558: 47) กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการงานวิชาการโดยบูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา แบ่งการวิจัยออกเป็น 5 ขั้นตอนคือ 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการงานวิชาการโดยบูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2) สร้างรูปแบบการบริหารจัดการงานวิชาการโดยบูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา 3) ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการงานวิชาการโดยบูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา 4) หาประสิทธิภาพของ รูปแบบการบริหารจัดการงานวิชาการโดยบูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา 5) พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการงานวิชาการโดยบูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรภัทร มหาวงศ์ (2558: 181–186) กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูงแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูง 2) สร้างรูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูง 3) ประเมินความเป็นไปได้และประโยชน์ในการนำรูปแบบที่ได้ไปใช้

สอดคล้องกับงานวิจัยของ มานะ สินธูวงษานนท์ (2562: 118–129) ได้ศึกษากลยุทธ์การพัฒนาผู้เรียนสู่ความเป็นพลเมืองในศตวรรษที่ 21 โดยมีเป้าหมายด้านผู้เรียนอยู่ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ การอ่านออก การเขียนได้ และการคิดเลขเป็น มีทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศและการรู้เท่าทันสื่อ ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้ และความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม โดยกลยุทธ์ หลักในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะความเป็นพลเมืองในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยกลยุทธ์ 3 ประการ คือ 1) การพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอน (Teachers' Capacity Development) 2) การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ (Learning Management Development) 3) การพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน (Students' Performance Improvement) ซึ่งกลยุทธ์ด้านการพัฒนาสมรรถนะด้านครูผู้สอน ประกอบด้วย การปรับกระบวนทัศน์ การปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ และการปรับเปลี่ยนวิธีการวัดและประเมินผลผู้เรียน กลยุทธ์การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตรทุกระดับให้มีมาตรฐาน การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมการใช้ในการจัดการเรียนรู้ เช่น การเรียนรู้แบบโครงงาน การเรียนรู้แบบสืบเสาะ การเรียนรู้ด้วยกระบวนการวิจัยและรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับทาง (The Flipped Classroom) กลยุทธ์ด้านการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน ประกอบด้วยการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ การพัฒนาตนเองของผู้เรียน การพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนสู่ความเป็นพลเมืองในศตวรรษที่ 21

4.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้แทนสถานประกอบการต่อสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้แทนสถานประกอบการต่อสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี ระดับความพึงพอใจของผู้แทนสถานประกอบการต่อสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การติดตามและประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ขอบข่ายการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนกระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี ได้จัดกิจกรรมภายใต้โครงการทดลองใช้รูปแบบโดยใช้กระบวนการและขั้นตอนการดำเนินการต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในรูปแบบและดำเนินการอย่างเป็นระบบด้วยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ โดยเริ่มด้วยการวางแผนการดำเนินงาน การจัดและปรับโครงการสร้างองค์กร การปฏิบัติตามแผน การติดตามและประเมินผล และการร่วมกันปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์ศักดิ์ ย้อยเสรีรัฐสุทธิ (2559: 9-10) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นเพื่อเพิ่มศักยภาพการประกอบอาชีพของบุคลากรในอุตสาหกรรมยนต์ทั่วไป พบว่า ผลการประเมินรูปแบบการจัดการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวมระดับมากที่สุด เจ้าของสถานประกอบการมีความพึงพอใจในภาพรวมระดับมากที่สุด ครูผู้สอนมีความพึงพอใจในภาพรวมระดับมากที่สุด ผู้ชำนาญงานมีความพึงพอใจในภาพรวมระดับมากที่สุด และผู้จบการศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวมระดับมากที่สุด

สอดคล้องกับงานวิจัยของ กันตภณ มะหาหมัด (2558: 177) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพ ด้านการติดตั้งและซ่อมบำรุงระบบไฟฟ้า พบว่า การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมให้กับครูผู้สอนสามารถใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเกิดการวิเคราะห์ และวางแผนการจัดการเรียนการสอนร่วมกันของครูผู้สอน โดยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษา ซึ่งทำให้ทราบถึงปัญหาสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่ขาดความเชื่อมโยงกับการปฏิบัติงานจริงในภาคอุตสาหกรรม และนำหลักทฤษฎีการเรียนรู้มาใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้รวมถึงการเชื่อมโยงจากรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในวิชาชีพเพื่อจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการร่วมกันระหว่างวิชาโดยยึดสมรรถนะการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอาชีพเป็นตัวตั้ง นอกจากนั้นในกระบวนการดำเนินงานเน้นการมีส่วนร่วมจากครูผู้สอนให้ครูได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกับผู้ปฏิบัติงานในสาขาอาชีพและศึกษาดูงานในภาคอุตสาหกรรม

สอดคล้องกับงานวิจัยของ อำนาจ สิทธิรักษ์และคณะ. (2557: 137-151) ได้ศึกษาการพัฒนาผู้เรียนระบบทวิภาคีสาขาวิชาเครื่องกล ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า แนวทางการพัฒนานักเรียนระบบทวิภาคีสาขาวิชาเครื่องกล ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการสื่อสาร ให้มีการจัดฝึกอบรม พื้นฐานภาษา

อาเซียน ส่งเสริมการใช้การสื่อสารภาษาในสถานศึกษาและสถานประกอบการ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศจัดทำข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อปรับปรุงการ เรียนการสอนให้มีมาตรฐานแรงงานที่จะเข้ามาแข่งขันกับแรงงานไทยในอนาคต ด้านทักษะวิชาชีพ ควรเพิ่มทักษะให้เกิดความชำนาญและให้มีคุณภาพทัดเทียมประชาคมอาเซียนและมีการพัฒนา หลักสูตรเพิ่มทักษะวิชาชีพให้มากขึ้น และด้านความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ควรจัดอบรมให้ความรู้ประชาคมอาเซียนในด้านต่าง ๆ ที่จะมีผลต่อแรงงานอาชีวศึกษาไทย เพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัลลีย์ อาศัย (2562: 241) ผลการศึกษาความพึงพอใจของชุมชนต่อคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาวิทยาลัยการอาชีวศึกษาบ้านตาก หลังการใช้รูปแบบ จากผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยการอาชีวศึกษาบ้านตาก ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้น จะได้รับทั้งความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ควบคู่กันไปตามสมรรถนะวิชาชีพของหลักสูตรแต่ละสาขาวิชาชีพ ซึ่งเป็นไปตามความต้องการของชุมชน และสถานประกอบการ ดำเนินการโดยชุมชนมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

4.5 จำนวนเกียรติบัตรหรือรางวัลที่ได้รับจากการดำเนินการตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

จำนวนเกียรติบัตร/รางวัลที่ได้รับจากการดำเนินการตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2563 รางวัลระดับชาติคือ รางวัลนักศึกษาพระราชทาน ปีการศึกษา 2563 ประเภทการศึกษาวิชาชีพ รางวัลระดับภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ รางวัลชนะเลิศ ทักษะการแต่งหน้าและเกล้าผมเจ้าสาว รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 ทักษะการตัดแต่งทรงผมสุภาพสตรี รางวัลระดับอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ รางวัลชนะเลิศ ทักษะการตัดแต่งทรงผมสุภาพบุรุษ รางวัลชนะเลิศ ทักษะการแต่งหน้าและเกล้าผมเจ้าสาว รวมทั้งหมดจำนวน 6 รายการ และปีการศึกษา 2564 ระดับชาติ คือ รางวัลชนะเลิศ ทักษะการแต่งหน้าและเกล้าผมเจ้าสาว รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 4 ทักษะการตัดแต่งทรงผมสุภาพสตรี ระดับภาค คือ รางวัลชนะเลิศ ทักษะการแต่งหน้าและเกล้าผมเจ้าสาว รางวัลชนะเลิศ ทักษะการตัดแต่งทรงผมสุภาพสตรี รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 4 ทักษะการตัดแต่งทรงผมสุภาพบุรุษ ระดับจังหวัด ได้แก่ รางวัลชนะเลิศ ทักษะการแต่งหน้าและเกล้าผมเจ้าสาว รางวัลชนะเลิศ ทักษะการตัดแต่งทรงผมสุภาพสตรีรางวัลชนะเลิศ ทักษะการตัดแต่งทรงผมสุภาพบุรุษ รวมทั้งหมด จำนวน 9 รายการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผลจากการนำรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี ไปใช้ทำให้ผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยมีสมรรถนะวิชาชีพสูงขึ้นและมีผลสืบเนื่องทำให้ได้รับเกียรติบัตรหรือรางวัลต่างๆ ซึ่งเป็นผลจากการสร้างองค์ความรู้และทักษะ ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน

สอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2560: ข-จ) ภารกิจและนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ การผลิต และพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสู่

สากล สอดคล้องกับแนวคิดของ ราชกิจจานุเบกษา (2561: 4-6) มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 ในการจัดการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาด้านอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และการฝึกอบรมวิชาชีพ มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของผู้สำเร็จ การอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์การจัดการอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษาให้มีความรู้ มีทักษะและการประยุกต์ใช้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละ ระดับการศึกษา และมีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มาตรฐานที่ 2 การจัดการ อาชีวศึกษา สถานศึกษามีครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาและจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนด ใช้หลักสูตรฐาน สมรรถนะในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และบริหารจัดการทรัพยากรของ สถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสำเร็จในการดำเนินการตามนโยบายสำคัญของหน่วยงานต้น สังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษา มาตรฐานที่ 3 การสร้างสังคมแห่งความรู้ สถานศึกษา ร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กรต่าง ๆ เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีการจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วศินี รุ่งเรืองและชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2557) ที่ได้ศึกษาการ ประเมินสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก ระบบทวิภาคี ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก พบว่า สมรรถนะผู้เรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาสมรรถนะผู้เรียนในแต่ละด้าน โดยรวม พบว่า ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์และด้าน สมรรถนะวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป อยู่ในระดับ มาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัลลีย์ อาศัย (2562: ก-ข) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ ของผู้เรียนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน วิทยาลัยการอาชีพบ้านตาก หลังการใช้รูปแบบ โดยภาพรวมมี ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผลสัมฤทธิ์ทางเรียนของผู้เรียนจากการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ วิชาชีพของผู้เรียนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน วิทยาลัยการอาชีพบ้านตาก คะแนนเฉลี่ยผลการเรียนปี การศึกษา 2561 หลังใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้ในปีการศึกษา 2560 และผลจากการดำเนินงานตาม รูปแบบสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้เรียนเป็นที่ยอมรับของสังคม ได้รับรางวัลและเกียรติบัตร ในระดับภาคและระดับชาติ

4.6 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำหรือประกอบอาชีพหลังจากการพัฒนาสมรรถนะ ผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของ วิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำหรือประกอบอาชีพหลังจากการพัฒนาสมรรถนะ ผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการของ วิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2563 พบว่า โดยรวมจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทำงาน ในสถานประกอบการมี ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 35.78 รองลงมาคือ ศึกษาต่อ คิดเป็น ร้อยละ 23.45 รองานคิดเป็นร้อยละ 22.03 ส่วนเป็นผู้ประกอบการ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.74 ตามลำดับ และปีการศึกษา 2564 พบว่า โดยรวมจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.77 รองลงมาคือ ทำงานในสถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 30.79 รองาน คิดเป็นร้อยละ 21.11 ส่วนเป็นผู้ประกอบการ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.32 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผลจากการนำรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่ม งานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี ไปใช้ โดยฝึกการคิดวิเคราะห์ คิด สร้างสรรค์ ฝึกทักษะ การทำงานร่วมกับผู้อื่น ให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม จึงทำให้ผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวยมีสมรรถนะวิชาชีพสูงขึ้นและเมื่อ สำเร็จการศึกษาสามารถทำงานได้อย่างมีคุณภาพ

สอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560: ฉ) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560–2579 ในยุทธศาสตร์ที่ 2 ได้ให้ความสำคัญกับการผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัยและนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีเป้าหมายคือ ผลิตกำลังคนมีทักษะที่สำคัญจำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2560: 15) กำหนดให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560–2564 ได้เตรียมพร้อมด้านกำลังคน และการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนในทุกมิติ และในทุกช่วงวัยให้เป็นทุนมนุษย์ที่มีศักยภาพสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัลลีย์ อาศัย (2562: 243) จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำหลังจากการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียนโดย การมีส่วนร่วมของชุมชน วิทยาลัยการอาชีพบ้านตาก จำนวน 36 คน จากผู้สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2561 จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 26.86 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีบุญ มูลน้ำ (2563: ก-ค) ได้สภาพการมีงานทำของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2563 พบว่า บัณฑิตระดับปริญญาตรีหลังจากสำเร็จการศึกษาได้งานทำเป็นพนักงานบริษัทหรือองค์กรธุรกิจเอกชนมากที่สุด บัณฑิตได้ให้ข้อเสนอแนะในด้านหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่ควรเพิ่มรายวิชาหรือความรู้ที่จะเอื้อประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ โดยให้เพิ่มรายวิชาหรือความรู้ในการฝึกปฏิบัติงานจริงมากที่สุด ด้านหลักสูตรควรเน้นการฝึกปฏิบัติจริง ด้าน การเรียนการสอนควรจัดการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริง และด้านกิจกรรมพัฒนาการศึกษา ควรจัดกิจกรรมที่มีความสร้างสรรค์ เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

ข้อเสนอแนะงานวิจัย

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1.1 สนับสนุนให้ครูผู้สอนร่วมกับสถานผู้ประกอบการ วางแผนและเตรียมจัดทำ กิจกรรมเพื่อนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้ให้มีประสิทธิภาพ

1.2 จัดประชุมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

1.3 ดำเนินการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกลุ่มงานเสริมสวย โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของวิทยาลัยเทคนิคนครอุบลราชธานี ตามขั้นตอนในคู่มือการใช้รูปแบบ

1.4 การนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้ ควรจัดให้มีการนิเทศ ติดตามและประเมินผล การดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัย มีประเด็นที่น่าสนใจสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องกลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยการมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องกลยุทธ์ในการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพ ระยะสั้นให้ได้มาตรฐานสากลหรือมาตรฐานในแต่ละวิชาชีพ

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเรียนการสอนผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นที่มีประสิทธิผล